

On ראש חודש הלל is said. The מחבר brings differing שיטות on whether a ברכה is recited. The רמ"א writes that we are נוהג to make a ברכה.

The משנה ברורה notes that although הלל on ראש חודש is a מנהג, there are other מנהגים where ברכות are made as well (יום טוב שני). The משנה ברורה does write that if possible, one should strive to make the ברכה with the צבור as there is a ספק. He adds that if a person is in the middle of פסוקי דזמרה when the צבור reaches הלל, he should stop and say הלל with the צבור. In such a case, he does not make a ברכה on הלל, but used the ברכה of ברוך שאמר as the first ברכה, and the ברכה of ישתבח as the last ברכה. This is only on ראש חודש when there is a ספק, however, on יום טוב or חנוכה when there is a חיוב ודאי, he should finish פסוקי דזמרה (and ש"ע and ברכת ק"ש) and say הלל on his own with it's ברכות.